

[Udenrigsministeren.]

glemmer eller overser, at hvis disse lån i øvrigt har været bare nogenlunde fornuftige, er der på stedet, som hr. Rohrsted og hr. Stinus var inde på, skabt et eller andet, som giver det land øgede muligheder i fremtiden. Hvis man ikke regner det med ind, får man nogle helt mærkværdige og urimelige opstillinger af, hvem der egentlig tjener på hvad.

Hr. Rohrsted og, så vidt jeg husker, også hr. Arne Christiansen var inde på spørgsmålet om præmiebetalingen. Jeg vil gerne bekræfte, at det udelukkende drejer sig om, at hvis forhandlingerne mellem EF-landene skulle ende med rimelighed for en vis præmie, vil vi gerne hermed have lovhjemmelen til det, så vi ikke skal til folketinget en gang til. Men det ligger helt usikkert i øjeblikket, om det bliver aktuelt, for der er uenighed i kredsen. Det er kun for ikke at skulle komme til folketinget én gang til om forholdsvist kort tid for at få denne hjemmel.

Hr. Arne Christiansen spurgte, om der var tab, det samme var hr. Stinus inde på. Der har ikke været tale om tab i denne 10 års periode, så den del kan vi komme nemt over.

Hr. Stinus sagde, hvad jeg synes er helt rigtigt, at det afgørende er, om u-landene selv ønsker kreditter. Jeg håber ikke, formanden tager mig det ilde op, men jeg vil gerne lige nævne navnene på de lande, der hidtil har nydt godt af disse lån, også for at vi kan have dem i fortrykket, for det drejer sig om en så bred kreds af lande, at der ikke er tvivl om, at denne lovgivning imødekommer et behov. Hvis vi både tager garantier og tilsagn under ét, drejer det sig i øjeblikket om Congo, Ghana, Kenya, Sudan, Zambia, Ægypten, Sydyemen, Bolivia, Brasilien, Chile, Cuba, Ecuador, Mexico, Nicaragua, Peru, Indien, Pakistan, Thailand og Jugoslavien, altså en meget bred kreds i forskellige verdensdele.

Hr. Stinus bad om en ajourført fortegnelse mellem første og anden behandling både over disse lande, beløbene, og hvilke varer det hovedsagelig har drejet sig om, og det skal jeg med stor fornøjelse fremskaffe.

Så vil jeg meget gerne understrege noget, der har meget at gøre med det, hr. Frandsen sagde: jeg synes, adskillelsen mellem u-landspolitik og erhvervsstøtte er ganske

overordentlig enkel, for der skal overhovedet ikke inden for u-landslovgivningen forekomme noget, der har med erhvervsstøtte at gøre; det hører hjemme i anden lovgivning. Men at sige, at vi næsten skal betragte det som halvmærkværdigt, hvis udviklingslandene finder, at de varer, de har brug for, får de i god kvalitet fra danske firmaer, er en helt anden historie. Det var det, hr. Stinus var inde på. Hvis et udviklingsland finder, at de varer, det har brug for, cementfabrikker eller køleautomatik, eller hvad det kan dreje sig om, er områder, hvor Danmark er overordentlig konkurrencedygtigt, skal vi da ikke gøre det til noget mærkværdigt, at de køber varerne her. Men det er klart, at adskillelsen er den ganske enkle, at hvad der forekommer i forbindelse med udviklingsbistandsloven, er udviklingsbistand og ikke camoufleret erhvervsstøtte. Den linje er jeg enig i bør være klar. Jeg mener også, den er det.

Jeg takker for tilslutningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af retsplejeloven, udpantningsloven og lov om inddrivelse af underholdsbidrag. (Udlæg og udpantning, lokalnavn vedrørende politiets virksomhed og behandling af klager over politiet m. v.).

(Lovforslaget (nr. 176) findes i tillæg A. sp. 4769, fremsættelsen i tidende sp. 3252).

Anden næstformand (Hanne Budtz): Sammen med denne sag foretages den følgende på dagsordenen opførte sag, nemlig: